

[Arbejdsministeren]

indrømme, at jeg er langt mere tilfreds med hr. Glistrups udlægning af situationen. Jeg tror, der er mere end 150.000 mennesker i dette land, der er uden arbejde, og som ønsker at komme i beskæftigelse igen. Lad mig håbe, at det må blive fremskridtspartiets almindelige holdning i stedet for den mistænkeliggørelse af de arbejdsløse, som vi normalt bliver præsenteret for.

Må jeg endelig sige, at jeg er glad for, at et meget stort flertal i folketinget slutter op om de forslag, regeringen her har lagt frem. Jeg tror, at den blødere igangsættelse af regionaliseringen og den forlængede moratorieordning i forbindelse med jobtilbudsplanen er fornuftige fremskridt, som vi har grund til at være glade for.

Glistrup (FP):

Hr. Holm havde tydeligvis ikke fået sit sædvanlige manuskript fra Socialdemokratiets Nyheds-Tjeneste om, hvad han skulle mene om arbejdsmarkedspolitiske forhold, og derfor fik vi ikke ret meget at vide om venstres synspunkter, eller hvad venstre får dikteret som synspunkter, i hr. Holms indlæg.

I stedet brugte han sin taletid til at fortælle, hvad han mente fremskridtspartiet mente, men det slap han nu ikke særlig godt fra. Han konkluderede i to punkter, og de var skrupforkerte begge to. Det første, hr. Holm sagde, var, at fremskridtspartiet ønsker centralisering af arbejdsformidlingen. Nej, vi ønsker afskaffelse af arbejdsformidlingen. Den arbejdsformidling, som vi fik indført i VKR-regeringens tid, er forkert. Vi skal have arbejdsformidlingen væk fra det offentlige; det er ikke et job for bureaukrater og for statsansatte at sørge for, at der kommer de rigtige mennesker på de rigtige arbejdspladser rundt omkring i landet.

Den anden konklusion, hr. Holm drog, var, at fremskridtspartiet ønskede jobtilskudsordningen udformet således, at man fik dem ind i den offentlige sektor. Nu håber jeg, hr. Holm har lyttet til sin minister og deraf lært – som ministeren helt rigtigt fremhævede, for han er ikke så dårlig som historiker – at fremskridtspartiet er imod denne jobtilskudsordning. Det, vi ønsker, er, at folk kan få job på ganske normal måde ved, at der kommer et sundt økonomisk klima for danske erhvervsvirksomheder, så at de kan

beskæftige den danske arbejdskraft, uden at staten på en måde, som er uliberal – det er måske et ord, som hr. Holm ikke forstår; men altså på en måde, der er socialistisk – skal til at blande sig i, hvordan man får folk anbragt i de forskellige job. Det må man gøre igennem herindefra at sørge for, at der er det fornødne sunde grundklima.

Så vrængede hr. Holm ad, at fremskridtspartiet fremsætter helt præcise, konkrete forslag, der viser, hvordan vi får dette sunde grundklima, hvordan vi ved at flytte om på 62 mia kr. i 1979, først og fremmest fra den offentlige sektor til den private sektor, opnår, at man kan komme frem til det resultat. Men det er nu engang nødvendigt med så kraftig en medicin, efter at hr. Holms parti igennem så mange år har været med til både på regeringsbænke og som altid villige forligspartnere at få socialistiske regeringer til at ødelægge den danske økonomi i en sådan grad, at vi er kommet frem til den lovgivning, der præger den nuværende arbejdsministers periode.

Når arbejdsministeren selv mente at kunne sige, at hans politik, som altså også finder udtryk i det foreliggende forslag, gik ud på forbedringer for de arbejdende mennesker, og at det derfor var negativt at stemme imod arbejdsministerens forslag, må jeg lige gøre arbejdsministeren opmærksom på, at vi aldrig har haft en regering, der har skabt så stor forøgelse af arbejdsløsheden på så kort tid. Vi har aldrig haft en regering, som har været med til – i hvert tilfælde her i efterkrigstiden – at udhule reallønnen på den måde, som man med momsforhøjelser og andre skatteforøgelser har udhulet reallønnen på; det har været en dyr regering for de arbejdende mennesker. Når regeringen har kunnet holde sig ved magten, er det, fordi den har den kraftige beherskelse af medierne, som også er den fulde forklaring på det, som arbejdsministeren nævnte om resultatet af Observaundersøgelsen, for selvfølgelig vil enhver, som ikke har fået korrekt underretning om efterlønsordningen, sige: efterløn er da en fremragende ting; det letter folks livsaften, fordi de på et tidligere tidspunkt, når de er nedslidte, kan få lejlighed til at forlade arbejdsmarkedet osv. Det er jo det, folk tror efterlønsordningen går ud på. De er slet ikke klar over, hvor urimelig den er, hvordan den er en forfølgelse af de ældre, hvordan det er